

Tusen skäl att leva

GUD HÖR BÖN!

Predikan, Korskyrkan, Borås, 14 februari 2010, Micael Nilsson

EN BERÄTTELSE

Jag hittade en gammal berättelse bland några gamla anteckningar här om dagen. Låt mig läsa den för dig: "Det var den första riktiga vårdagen. Pappa var på promenad med sin treårige son. Pojken fick syn på en fågel som sjöng i ett träd. Han sa till sin pappa: "Titta, pippin sjunger." "Det har du rätt i", sa pappan. Veckan därpå gick pappan och hans son ut på promenad igen. Och så fick sonen se en fågel som sjöng. Pojken sa: "Titta, pippin sjunger fint." "Den fågeln heter stare. Kom ihåg namnet. Du har mycket att lära dig om du ska komma någonstans här i världen", sa pappan.

Så började pojken lära sig namnet på fåglarna. Han kände sig glad och trygg varje gång han kunde det rätta namnet. Men han kände en oförklarlig oro varje gång han missade det. När han var åtta år kunde han namnen på minst trettio olika fåglar. Han kände inte bara igen deras sång. Han visste också vad de hette på latin. I skolan blev han allt duktigare på att dela in tillvaron i olika fack. Han lärde sig att dela upp jorden i länder och politiska områden. Han lärde sig raser och religioner. När han läste vid universitetet lärde han sig att dela upp människan i alla hennes olika delar, vävnader, celltyper etc.

Han blev mycket skicklig och tjänade mycket pengar. Snart hade han så mycket pengar, att han kunde bygga en stor villa och skapa en vacker trädgård, där det fanns många fåglar. Han kunde fortfarande namnen på tjugotvå av dessa fåglar, både på svenska och latin. Men fåglarnas sång... den hade han inte lyssnat på sedan han var tre år!"

VAD HANDLAR DEN OM?

Det var en sorglig berättelse, inte sant?

Vad handlade den om?

Det finns säkert många svar på den frågan. Berättelsen kanske handlar om hur barndomens förhoppningar ibland kvävs av, och glöms bort i mötet med vuxenvärldens alla krav på allt man borde vara. Fågelsången försvinner.

Kanske handlar den tyvärr ibland också för en och annan om en resa i tron. En resa som startade ut med ett enkelt men livsviktigt möte Gud. Men den första kärleken, och glädjen inför den nya tron blev kanske med tiden belastad av krav och svåra erfarenheter. Det behöver inte ha lett till att man brutit med allt. Kanske är man fortfarande en trogen gudstjänstbesökare, men fågelsången har tystnat.

Jag har ibland också mött människor som burit en längtan efter att få tjäna Gud i församlingsarbete, eller på missionsfältet. Så blev brinnande längtan hårda studier. Bibeln var nu inte längre bara en andaktsbok. Den blev också en studiebok. Man vände och vred på verser och begrepp. Den enkla glädjen problematiserades. Istället för att lyssna på fågelsången handlade

det liksom mer att dissekera fågeln och lära sig så mycket man kunde om koltrastars anatomi och uppbyggnad. Man lärde sig att glädje heter "chara" på grekiska, fast kampen med den alldeles egna glädjen ibland blev svår.

En del av dem fortsatte ändå, in i församlingstjänst, eller ut på missionsfältet, av ren envishet. Andra bröt loppet. Det är nämligen lätt att förlora fågelsången.

Vad säger du själv? Vad handlar berättelsen om?

TUSEN SKÄL ATT LEVA

Det hänger en fasadbanderoll över kyrkans ingång med texten: Tusen skäl att leva. Det gör det av två skäl. Först vill vi gärna ge ett enkelt litet tillrop till alla de bilister som passerar vår kyrka varje dag. Vem vet hur det kan landa? Låt oss be om att det ska landa väl?

För det andra är orden en påminnelse för oss om vårens gudstjänstinriktning. I vår vill vi nämligen läsa bibeltexter som hjälper till med livsglädjen och fågelsången. Vi vill ur Bibelns söka skäl att leva.

Dagens gudstjänsttema lyder: Gud hör bön! Varför?

För att bön och "fågelsång" hör ihop.

För att bön är till stor hjälp för den som vill hitta in i livsglädjen på nytt. För att bön är en Guds inbjudan till ett rikare och mycket större liv. "Till dig, Herre, ropade jag, Herren bad jag om förskoning", skriver David i Ps 30, och berättar om hur han uttrycker sin nöd inför Gud i en svår situation, men fortsätter längre fram: "Du vände min dödsklagan i dans, du tog av mig sorgens dräkt och klädde mig i glädje. Därför skall jag sjunga ditt lov och aldrig tystna. Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig."

Davids vittnesbörd är vittnesbördet om nyupptäckt fågelsång. Det var tyst i hans inre. Han säger till Gud: "...du dolde ditt ansikte och jag blev förskräckt." Men Gud som skapat alla kan också återskapa det vi förlorat. Genom bönen fann David tillbaka till livsglädjen och fågelsången.

EN BIBELTEXT

Nu läser vi några ord från en välkänd bibeltext: En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: "Ge mig något att dricka." Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: "Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna." (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra). Jesus svarade henne: "Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten." (Joh 4:7-10)

Albert Einstein fick en gång frågan vad som kunde finnas kvar att bedriva grundforskning på. Han svarade: "Undersök bönen". Jag har undrat om detta ändå inte var något av det klokaste detta geni någonsin sade: Undersök bönen.

Om du verkligen vill ha en utmaning värd namnet: - Undersök bönen.

Om du kört fast i livet i gamla lerig hjulspår och inte längre kommer framåt: - Undersök bönen.

Om du hamnat in i en återvändsgränd när det gäller problem och behov, om du tyckt att du provat allt, men inte ser någon möjlighet till förändring: - Undersök bönen.

Om du drabbats av livsleda: - Undersök bönen.

Om du har en vän som behöver mer hjälp än vad du eller någon annan kan erbjuda: - Undersök bönen.

Om du vill se din församling förnyas, upplivas och växa: - Undersök bönen.

Om du tycker att din pastor börjar låta som en gammal vinylskiva som hakat upp sig: Under-

sök bönen.

Om du längtar efter att själv förändras: Undersök bönen.

Varför? **För att Jesus sa**, Luk 11:9: "Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas."

För att Jakob skriver, Jak 5:16: "Den rättfärdiges bön har kraft och gör därför stor verkan." Och **för att Gud har lovat**, 2 Krön 7:14: "...om ...mitt folk, som mitt namn är utropat över, ödmjukar sig och ber och söker sig till mig och lämnar sina onda vägar, då skall jag höra det i himlen och förlåta dem deras synd och bota deras land."

Och är du trött, kanske utmattad, eller längtar du efter Gud: Undersök bönen. Jesus sa, Matt 11:28-30: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt."

Vi kan först tycka att Jesu ord är märkliga. Först talar han till trötta människor om vila, och i nästa stund om att ta på sig ett ok och dela börda med Jesus. Men det är inte alls konstigt, för mycket av vår trötthet beror verkligen på att vi inte delat bördan med Jesus, utan bär den själva. I bönen låter vi Gud krypa in under vårt ok och hjälpa oss med våra bördor, liksom vi blir delaktiga i Guds angelägenheter. Det är ett annat slags liv. Vi gör det vi gör tillsammans med Gud. Det är en lätt börda. Den tunga bördan är den du bär ensam. Kanske kunde man säga det så här: Bön är den slags börda som seglet är för båten.

Bön är den slags börda som ett glas friskt vatten är för en törstande ökenvandrare.

Bön är den slags börda som kunskapen är för den som söker sanningen.

Bön är den slags börda som kärleken är för två älskande.

VID BRUNNSKANTEN

Jag älskar bilden av Jesus och kvinnan vid brunnen. Den är oändligt vacker. Där kommer Gud, en vanlig dag mitt i livet. Där sitter Gud, med en trasig, längtande människa och samtal-lar med henne om vad livet egentligen handlar om. Gud och en människa, i förtroendefullt samtal, vid brunnskanten en dag under den brännande solen.

Hon har många frågor och snart har de hamnat i ett djupt samtal om bön. Hennes frågor är av praktisk karaktär: Var ska man be? Hur ska man be? När ska man be?

Var, hur, när... för så blir det så lätt med bönen. Vi fastnar så ofta vid utanpåverket. Men Jesus vill förändra hennes fokus. Jesus vill föra henne bort från frågorna var, hur och när till den stora frågan "vem". "Om du visste vad Gud har att ge och **vem** det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bätt..."

Får du tag på det här? Hur många av oss har inte tappat bort fågelsången bland frågor som var, hur, och när? Hur många av oss har inte drabbats av kramp i andaktslivet när vi bestämt oss för att be mer, tidigare, längre, uthålligare, mer systematiskt osv... för att tillslut istället ha hamnat i ren förtvivlan över allt vi inte kunde leva upp till? Vad är det Jesus säger till oss?

Han säger: - Om du visste vem jag var skulle du be.

Det liknar några ord från Luk 11:1-2: "En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade sade en av hans lärjungar till honom: "Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar." Då sade han till dem: "När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma." - När ni ber ska ni säga: Fader.

Jesus för kvinnan sakta bort från alla de frågor som i det snaraste kvävt henne, till frågan "vem"? Vem är det vi möter i vår bön? När ni ber ska ni säga: "Fader"

OM DU VISSTE

Lyssna igen: - Om du visste vem jag är. Om du visste vad jag hade att ge dig. Då skulle du be. Visst handlar det om fågelsång. Inte om krav och måsten, eller antal minuter och timmar, utan om bön som föds när ett längtande hjärta öppnas i tacksamhet inför upptäckten av vem Gud är. För bön är gemenskap, en stund vid brunnskanten med Gud, mitt i livets villervalla. För bön är en förmån.

Förmånen att få tala, och lyssna och möta, men också – faktiskt - förmånen att bli genomlyst, att vara känd och som kvinnan den här dagen bli avslöjad.

- Fem män har du haft, och den du nu har är inte din egen, säger Jesus, en bit in i samtalet. Och hon är avslöjad. Äntligen avslöjad, sitter hon nu där inför honom som vet hur hon haft det och har det! Avslöjad utan att det alls känns hotande. Bara befriande. Äntligen avslöjad.

Jag bad min fru berätta för mig om vad bönen betyder i hennes liv. Och Maria berättade om sin gudsrelation. Hon berättade om hur hon sa tack på väg till bussen när solen målade landskapet vackert, eller bad en bön i hissen på väg till nästa patient. Jag blev riktigt tagen av hennes ord. För bön är inte var, hur eller när... utan hjärtats ständiga samtal med Gud som vår Far. Har du tröttnat på att försöka hitta bönetider som passar? Pröva något nytt. Pröva att be hela tiden. Ta in Gud mitt i livet och mitt i steget. Be för dina arbetsuppgifter och dina arbetskamrater. Sätt små post-it lappar på kylskåpet med små bibelord och påminnelser om Guds närvaro. Självt har jag dragit upp farmors gamla klocka som slår en gång i halvtimmen. Den slår så det skakar i huset. Och varje gång jag hör den slå försöker jag tacka Gud för hans närvaro i mitt liv. Mitt på köksbordet har jag en digital fotoram som bläddrar fram bibelversar och andra goda ord, för att påminna mig om att Gud är hos mig nu. Och jag måste ha dessa påminnelser, som gärna får vara lite lekfulla, för jag tenderar att sjunka in i mig själv och glömma Gud.

Och där, vid brunnskanten, mitt i all trasighet och längtan och allt sökande efter bekräftelse och trygghet, som tagit kvinnan vid Sykars brunn från relation till relation med olika män, relationer som bara gjort henne allt mer trasig och förvirrad, bryter fågelsången fram i hennes liv. Vill du veta vem Gud är och vad Gud kan: Undersök bönen!

AVSLUTNING

Jag kom till tro i början av tonåren. Eller rättare sagt var det då jag tog ett moget ställningstagande för min barndoms tro. Jag var en trasig tonåring från ett splittrat hem. Ett möte med Guds kärlek förändrade mitt liv. Vilken upptäckt det var. Och jag ville så gärna lära känna Gud - och följa Gud. Det var p.g.a. fågelsången, den nakna nåden, den helande kärlek jag mött, jag en gång bad: - Ske din vilja! Och jag ville det.

Så kom ansvar, och uppgifter, och projekt, och problem som skulle lösas, och alla som tyckte och tänkte, och svårigheten att vara till lags, och arbetstimmar och arbetsdagar och veckor, månader och år.

Så går vår tid. Så går vårt liv. Så blir vi vuxna. Eller åtminstone äldre. Vi skaffar hem, familj, barn, titlar och meriter... Och en dag märker vi att fågelsången tystnat.

Kanske att en och annan då väljer bort kyrkan. Den representerar ju bara en massa krav. Som om vi inte hade nog ändå. Och för en och annan havererade relationer. - Jag kan inte gå till den församlingen för jag vet minsann... Och eftersom svagheten finns överallt har vi snart ingen stans att gå längre. Inte när vi gått vidare från gemenskap till gemenskap, och försam-

ling till församling nog många varv.

Men någonstans finns minnet kvar. Det fanns en tid med fågelsång, då upptäckten var ny och glädjen frisk.

Tänk om Jesus just nu stod här i fysisk gestalt. Skulle det förändra någonting i ditt liv? Vad skulle du vilja säga honom då? Skulle du vilja be?

Fast han finns ju redan här, enligt sitt löfte, Han som sa en gång: - Om du visste... då skulle du be.